

Zagadka Palmiry rozwiązana

23 czerwca 2012

Przez dziesięciolecia naukowcy zachodzili w głowę, jak to możliwe, że jedno z najważniejszych miast wschodniej części Imperium Rzymskiego – Palmira – istniało na środku pustyni. Jak to się stało, że licząca nawet 100 000 mieszkańców, a zatem dwukrotnie więcej niż obecnie, miejscowość, trwała i kwitła na tak niegościnnym terenie.

Miasto zaczęło się bogacić jeszcze zanim znalazło się w rękach Rzymian. Imperium przejęło nad nim władzę w pierwsze połowie I wieku ne. Wówczas dla miasta położonego na szlaku handlowym pomiędzy Persją a portami wschodniego wybrzeża Morza Śródziemnego rozpoczął się okres wielkiej prosperity.

Norwegowie z Uniwersytetu w Bergen i Syryjczycy z Muzeum w Palmirze przez cztery lata prowadzili badania, by dowiedzieć się, w jaki sposób wielkie miasto mogło istnieć na środku pustyni. Podeszli do problemu inaczej, niż wcześniejsi badacze. Zamiast przyglądać się samemu miastu, przeszukiwali tereny położone na północ od niego. Dzięki zdjęciom satelitarnym skatalogowali wiele nieznanych dotychczas antycznych ruin. Odkryto liczne wioski z okresu rzymskiego. Jednak tym, co pozwoliło na rozwiązanie zagadki Palmiry były

znalezione obok wiosek zbiorniki na wodę.

Profesor Jørgen Christian Meyer i jego zespół zdali sobie sprawę, że badany przez nich obszar nie był pustynią, a raczej suchym stepem. Rosnące na nim trawy wiązały wodę z opadów w korzeniach, zapobiegając jej szybkiemu wsiąkaniu w grunt, powstawały okresowe rzeki i strumienie, co pozwalało na kierowanie wody do zbiorników. Archeolodzy odkryli, że mieszkańcy Palmiry i gromadzili wodę stosując m.in. tamy. To umożliwiało uprawę roślin, zapewniających miastu pożywienie. Okoliczni rolnicy współpracowali też z Beduinami, pozwalając im wypasać owce i kozy na swoich łąkach, a zwierzęta zapewniały im nawóz.

Wykorzystanie faktu, że nawet w tak niegościnnym terenie mają miejsce obfite opady deszczu pozwoliło na utrzymanie w starożytności wielkiego miasta.

Opracowanie: Mariusz Błoński

Zdjęcie: [copepodo](#)

Na podstawie: The Research Council of Norway

Źródło: [Kopalnia Wiedzy](#)